

ת"פ 23976/06/16 - מדינת ישראל נגד י.א.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23976-06-16 מדינת ישראל נ' א

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י.א.

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ניצנית פזואלו
ב"כ הנאשם: עו"ד דותן דניאלי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לאותו החוק.

2. במועדים הרלבנטיים לאישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג החיים בנפרד, הורים לשני ילדים משותפים, והמתלוננת הייתה בהיריון מתקדם.

ביום 3.6.16, סמוך לשעה 20:00, לאחר שהנאשם שטה מספר משקאות אלכוהוליים, החל ויכוח בינו לבין המתלוננת, במהלכו צעק הנאשם והמתלוננת נעלה את עצמה בחדר השירותים. לאחר שיצאה המתלוננת מהשירותים, הנאשם השתולל בבית וטרק דלתות. המתלוננת אמרה לו שהיא מתכוונת להגיש תלונה במשטרה ויצאה מהבית. הנאשם יצא והלך אחריה, ואמר לה כי יאמר במשטרה שהיא הרביצה לו והיא תיכלא.

כשהגיעו סמוך לתחנת המשטרה "שפט", הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה לרצפה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת נפוחות וכאבים ברגלה וכאבים בצד הימני של בטנה. בהמשך, הנאשם הרים אותה מהרצפה, ולאחר שהמתלוננת עמדה על רגליה, הכה אותה הנאשם בבטנה ואמר לה "הרסת לי את החיים עם שלושה הריונות".

שוטר שהבחין במתרחש הגיע למקום יחד עם שוטר אחר וביקש מהאחרון לעכב את הנאשם. הנאשם סירב לעיכוב ופנה ללכת מהמקום, והשוטר הודיע לו כי הוא עצור. הנאשם התנגד גם למעצרו, ובעוד השוטרים מרתקים אותו לרצפה, הנאשם בעט עם רגליו לכיוון השוטרים עד שאלה השתלטו עליו ואזקו אותו. כשהובל הנאשם לתחנת המשטרה, סירב ללכת באופן עצמאי.

3. הצדדים הציגו הסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן והוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע ויוכן

בעניינו תסקיר שירות מבחן. בין הצדדים לא נערך הסדר לעניין העונש.

4. תסקיר שירות מבחן מיום 23.11.17 מלמד כי הנאשם בן 32, אב לשלושה ילדים ופרוד מהמתלוננת. הילדים במשמורת הנאשם וגרים עמו. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד ושירות צבאי חלקי, שוחרר מצה"ל על רקע אי התאמה, עובד בעסק משפחתי. לאורך השנים הנאשם עבד בתחומים שונים והתקשה לשמור על רצף תעסוקתי. הנאשם נישא למתלוננת כשהיה בן 25. בעת נישואיהם הייתה המתלוננת גרושה ואם לשלושה ילדים מנישואים קודמים. כשנה לאחר הנישואים, בעת שהמתלוננת הייתה בהריון עם בנם השני, הופנה הנאשם לשירות המבחן על רקע עבירת אלימות שביצע כלפיה. בעקבות העבירה נפרדו השניים למשך מספר שנים, במהלכן שמרו על קשר סביב גידול הילדים המשותפים, והילדים עברו לגור עמו. בשנת 2015 חודש הקשר הזוגי, במהלכו נולד ילדם השלישי. הקשר הסתיים בעקבות ביצוע העבירות בתיק הנוכחי, הנאשם הורחק מהמתלוננת ונאסר עליו ליצור עמה קשר ישיר. השניים הורשו לתקשר באמצעות צד ג' או מסרונים, אך בשל תלונות הדדיות על הטרדה שבמסרונים, פנה כל אחד מהם לבית המשפט לענייני משפחה למתן צו הגנה, ובחודש ספטמבר 2017 ניתן צו האוסר על שני הצדדים להטריד האחד את השני בכל דרך. נושא המשמורת על הילדים הוסדר על ידי בית המשפט לענייני משפחה, אולם טרם נקבעו הסדרי ראייה ובני הזוג טרם התגרשו. גורמי הרווחה דיווחו כי לצד קשייו של הנאשם, הוא מחויב לטיפול בילדיו ומשתדל בהתאם ליכולתו לענות על צרכיהם. בתסקיר צוין, כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2012 בעבירות איומים ותקיפת עובד ציבור, בגינה ריצה שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, והופנה לשירות המבחן, אז ערכו ניסיון לשלבו בטיפול למניעת אלימות במשפחה אך הוא לא שיתף פעולה, וההתרשמות הייתה כי לא לקח אחריות על התנהגותו האלימה ולא עלה בידי שירות המבחן להציע תכנית טיפולית עבורו.

בהליך המעצר בתיק הנוכחי שולב הנאשם בטיפול במסלול מרכז יום של "בית נועם", ברם טיפול זה הופסק בחודש דצמבר 2016 עקב היעדרויות חוזרות, אף אם מוצדקות, וקושי של הנאשם להתחייב לתקופת טיפול מחודשת, אשר נבע, לדברי הנאשם, מהעובדה שבנו הצעיר עבר להתגורר עמו והוא רק בן חצי שנה. על אף האמור, ההתרשמות היא כי הנאשם נרתם להליך, מביע מוטיבציה להמשך טיפול ואף זקוק להמשך טיפול. בחודש מרץ 2017 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית של שירות המבחן לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן ומשתתף בה עד עתה. במקביל שולב בטיפול פרטני אצל גורמי הרווחה בעירו, וכן שולב בטיפול יחד עם אחד מבניו. לנוכח ריבוי תכניות הטיפול בהן נוטל הנאשם חלק, נמנע שירות המבחן מלהפנותו לטיפול נוסף, חרף ההתרשמות כי קיימת בעיה בנפרדות שלו מהמתלוננת ובעייתיות של שימוש לרעה באלכוהול. קצינת המבחן העריכה כי כיום, הנאשם מגלה הבנה ראשונית לבעייתיות שבהתנהגותו. במהלך ההליך שוחחה קצינת המבחן עם המתלוננת והתרשמה כי גם מצדה קיימת אמביוולנטיות בנוגע לסיום מערכת היחסים עם הנאשם, עובדה המהווה גורם מגביר סיכון כלפיה. לנוכח התרשמות קצינת המבחן מדפוסי התנהגות אימפולסיביים של הנאשם, ומתלות שלו במערכת היחסים עם המתלוננת, לצד קיומם של גורמים המקשים על נפרדות ממנה, ומאידך גיסא- לאור התובנה שמגלה לנוכח דפוסי הבעייתיים ונכונותו להשתלב בהליך טיפולי, לצד נחיצותו הרבה של הטיפול, המליץ שירות המבחן על המשך ההליך הטיפולי תוך הצבת גבולות חיצוניים שיקללו צו מבחן למשך שנה ושירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

5. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 28.1.18 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

6. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לעבירות שבין שנה לשנתיים מאסר בפועל וטענה כי בעניינו של

הנאשם יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל הליך השיקום שהוא מצוי בעיצומו. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה וחצי.

7. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן וטען כי המלצה עונשית זו נמצאת בתוך מתחם העונש ההולם שמתחיל במאסר מותנה. ב"כ הנאשם הדגיש את מורכבות מערכת היחסים של הנאשם עם המתלוננת, את העובדה כי הוא מגדל לבדו את ילדיו ואת מאמציו להתמיד בהליך הטיפול ולערוך שינוי בחייו. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הודאתו של הנאשם ולקיחת האחריות על מעשיו ואת התנאים המגבילים בהם שהה הנאשם לאורך ההליך.

8. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו והכיר בחומרתם, תיאר את ההליכים הטיפולים בהם משולב ואת הקשר עם ילדיו.

מתחם העונש ההולם

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת האלימות כלפי בת זוג שביצע הנאשם הם שמירה על הביטחון האישי, שלמות הגוף הכבוד ושלוות הנפש, בכלל, ובתוך התא המשפחתי בפרט.

10. הערכים החברתיים המוגנים על ידי העבירה של הפרעה לשוטר הם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי והבטחת יכולתם של גורמי האכיפה לבצע תפקידם ללא הפרעה.

11. הנאשם נהג באלימות כלפי בת זוגו בעת שהייתה בהיריון מתקדם ובמצב פגיע, ותקף אותה כשהם מצויים באמצע הרחוב, לעיני עוברים ושבים. בעת הכאתה של המתלוננת היו בני הזוג מצויים בקרבת תחנת משטרה, ועובדה זו, כמו גם הימצאותם של שוטרים בסמוך, לא הרתיעה את הנאשם מפני ביצוע המעשים.

12. מידת האלימות שהופעלה על ידי הנאשם באירוע בינונית, אך עוצמת השפלתה של המתלוננת, אשר נדחפה והופלה לארץ לעיני כל, ונאלצה לספוג מכות אגרופ בבתנה תוך שהנאשם מטיח בה כי הרסה את חייו עם הריונותיה, גדולה.

13. הכאת המתלוננת ההרה במכות אגרופ בבתנה עלולה הייתה לגרום נזקים קשים לאם ולעובר. למרבה המזל, האירוע הסתיים בחבלות שאינן חמורות, ואולם קשה לתלות את הדברים ברצונו הטוב או ברחמנותו של הנאשם, אשר ביצע את העבירות שעה שהיה תחת השפעת אלכוהול, עובדה המהווה אף היא נסיבה לחומרא.

14. מעשי האלימות של הנאשם כלפי המתלוננת פגעו פגיעה בינונית בערכים המוגנים על ידי העבירה, והם מחייבים ענישה שתהלוך את חומרתם. בהקשר זה ראוי להזכיר את דברי כב' השופט עמית בע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת

ישראל (פורסם בנבו 19.4.12):

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה"

15. מעשיו של הנאשם כלפי השוטרים שניגשו לטפל באירוע היו המשך ישיר למעשיו כלפי המתלוננת, בוצעו אף הם על רקע של שימוש לרעה באלכוהול ויש גם בהם כדי ללמד על מידת התוקפנות של הנאשם, על אדישותו כלפי גורמי האכיפה והעדר מורא מפניהם. עוצמת המעשים שביצע הנאשם כדי למנוע מהשוטרים לבצע את תפקידם מעמידה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ברף בינוני עד גבוה.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים של אלימות כלפי בת זוג מלמדת על ענישה מגוונת הכוללת, ככלל, רכיבים מוחשיים בדמות מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.1.2015); רע"פ 5096/09 **ברוך קמחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.6.09); ת"פ (שלום ראשל"צ) 4271/09 **מדינת ישראל נ' סמיר איסקוב** (פורסם בנבו 20.7.10); ת"פ (שלום רמלה) 49441-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו 19.2.15); עפ"ג (מח' מרכז) 22007-03-14 **זלאן נ' מדינת ישראל** (20.5.14).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו מלמדת כי הוטלו עונשים החל ממאסר מותנה ועד למאסר בעבודות שירות. ראו ת"פ (שלום פ"ת) 37099-01-13 **מדינת ישראל נ' סקלרוד** (פורסם בנבו 30.1.14) והפסיקה הנזכרת שם.

17. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל משישה חודשי מאסר בפועל, שיכול שירוצו גם בעבודות שירות, ומגיע עד עשרים חודשי מאסר בפועל, ולצדם עונשי מאסר מותנים, ובמקרים המתאימים גם פיצוי לקורבן העבירה.

קביעת העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם בן 32 ולחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2012 בעבירות איומים ותקיפת עובד ציבור.

19. הנאשם והמתלוננת נפרדו, עובדה המקטינה את הסיכון לאלימות חוזרת מצדו כלפיה, ואולם כפי שעולה מתוך תסקיר המבחן, גם הפרידה והתקופה שאחריה לוותה במתיחות בין שני הצדדים.

20. הנאשם הוא המשמורן של שלושת ילדיו שהם רכים בשנים, הגרים עמו והוא משתדל מאד להיות עבורם דמות הורית מיטיבה. על רקע זה ועל רקע האמור בתסקיר, מובן כי כליאתו של הנאשם תוביל בהכרח להוצאתם של הילדים למסגרות חוץ ביתיות והיא עשויה לפגוע בהם פגיעה קשה.

21. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן ונטילת האחריות על המעשים, אשר לצד החיסכון בזמן השיפוטי, יש בה גם ראשיתה של הכרה של הנאשם בבעיותיו בהתנהלותו. התרשמתי כי החרטה שהביע הנאשם על מעשיו היא כנה וכי הוא בעל רצון אמיתי לחיות אורח חיים נורמטיבי ולהשקיע בגידול ילדיו.

22. הכרה ראשונית של הנאשם בדבר דפוסיו הבעייתיים נלמדת גם מתוך תסקיר שירות המבחן, המלמד על כבדת דרך טיפולית שהנאשם כבר עשה עד כה. האמור בתסקיר, כמו גם דבריו של הנאשם עצמו, מקימים תקווה שהנאשם ישכיל לנצל את היד המושטת לו על ידי גורמי הטיפול, ימשיך באותה הדרך וישלים את השינוי בחייו. ניכר כי לנאשם מוטיבציה לעשות כן וניכר כי הוא מבין שגם הוא וגם ילדיו ייצאו נשכרים אם יתמיד בדרך בה החל.

23. משעה שקיים סיכוי של ממש שהנאשם ישלים את הליך השיקום כמצופה, ישנה הצדקה לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם. במקרה דנן על החריגה להלום את שיקולי השיקום מחד גיסא, אך בשל חומרת המעשים, אין בה כדי לאיין כליל את יתר שיקולי הענישה, מאידך גיסא. בשל כך, לא אוכל לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן במלואה.

24. שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר של ממש למשך כחודש ימים מיום 4.6.16 ועד יום 5.7.16 וכן את העובדה כי שהה במעצר בית מלא במשך חודש נוסף, שלאחריו ניתנו הקלות בצורה מדורגת בתנאי השחרור. בשל סוג העונש שניתן והחריגה ממתחם העונש ההולם, לא ראיתי לנכות תקופת המעצר מהעונש שנגזר.

25. לנוכח האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל מיום 11.3.18.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון, או עבירת איומים או עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום. הוסברה לנאשם חובתו לשתף פעולה

עם שירות המבחן במסגרת צו המבחן, וההשלכות האפשריות של אי שיתוף פעולה
כאמור.

26. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.